

Nr 197

Av herrar **Gustafson** i Göteborg och **Königson**, om viss ändring i
12 § lagen om semester.

Vid förra årets riksdag beslöts vissa ändringar i semesterlagen, bl. a. innebärande förbud för arbetsgivare att utan arbetstagares medgivande förlägga semester till tid då arbetstagaren är sjuk. Genom ett särskilt tillägg i § 12 undantogs dock från detta förbud de företag eller avdelningar inom företag som har gemensam semester.

För den enskilde löntagaren måste ett sådant undantag te sig synnerligen omotiverat. Allmänt erkännes att den som varit sjuk under semestertiden i regel har ett större behov av vila och rekreation än den som hela året varit frisk. Om han är anställd i ett företag, där semestrarna är utspridda över hela sommaren, så har han rätt att senare få semester. Om företaget däremot har gemensam semester, så har han ingen laglig rätt att påfordra semester för sin del vid senare tidpunkt. Hans behov av vila och rekreation blir ju inte mindre, därför att företaget har gemensam semester.

Ovannämnda undantagsbestämmelse bör därför enligt vår mening tas bort. För arbetsgivaren bör ett beslut i denna riktning inte innebära någon nämnvärd belastning, eftersom semesterlönen ju inte på något sätt blir större och ökningen i antalet fall, då arbetsgivaren på grund av frånvaro skulle behöva skaffa ersättare, bleve synnerligen obetydlig. För den enskilde anställde, som strax före en semester drabbas av sjukdom, som sträcker sig över semestertiden, är denna fråga dock av mycket stor betydelse.

Med stöd av det ovan anförda får vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta, att förbudet mot förläggande av semester utan arbetstagarens medgivande till tid då den anställde är sjuk också skall gälla tid då gemensam semester anordnats vid företaget och att sista meningen i första stycket av § 12 i semesterlagen därför skall utgå.

Stockholm den 25 januari 1955

Sven Gustafson
i Göteborg

Ture Königson
